

הפותרת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי כ"א אדר תש"פ | דף היומי בבלי: שבת יא.

דף היומי בהלכה: מסעיף ד' עד סעיף ו'.

מוסר: שמירת הלשון - שער התורה חלק ב' פרק א' עד 'וכמו דאיתא'.

קנין חכמה הלימוד השבועי: מסכת אבות פרק ב משנה יב 'וכל מעשיך יהיו לשם שמים' עד פרק ג משנה א

יזקנד ה'נועם אלימלך' זי"ע בא אלי בחלוס", סיפר רה"י לבחור המופתע | הקורונה תיעלם, המסר יישאר? - 5 נקודות מבט מרעננות | 1849

על דא ועל הא

נכנסתי לחנות, והמוכר שואל: "כן! מה אתה צריך?" -
ומשום-מה היה ברור לי שהפניה שלו היא אלי! אבל
למה בעצם? הרי היו שם המון תוכים חוץ ממני?...
אז מדוע היה לי כה ברור שהוא פונה דווקא אלי?

כל העולם קורונה - אבל למי הקב"ה מדבר?...

בורא עולם? - רק יהודי!!

כן, יש פה המון בעלי חיים חוץ ממני. יש מיליארד סינים שתקועים באקווריום שלהם, ויש מאתיים מיליון אמריקאים שהראש שלהם כלוא כמו תוכי בתוך הכלוב של עולם החומר שלנו. והיחיד שכשיר ומסוגל להבין בורא עולם שמדבר, זה רק אני! אני היהודי!! נכד של אברהם אבינו, שהיה הראשון שהציץ עליו בעל הבירה. הוא הראשון שהיה לו ראש גדול להבין שפה ולתקשר עם בורא עולם.

ואנחנו בניו, העם הנבחר, היחידים בעולם שמסוגלים לקבל שדרים ותדרים מקל מסתתר, מקבל ההחלטות היחיד המנהל את הסדר יום והלו"ז של העולם. אנחנו היחידים שמסוגלים לקבל מסרים מאחורי הפרגוד!

העולם כולו מבוהל ומשווע לעזרה, העולם מבין או לא מבין שמשהו פה קורה, העולם כבר מבין שהפעם זה גדול עלינו, ואין להם את הכלים ואת היכולות לחדור מחוץ למעטפת ולהבין מה מנהיג הבירה רוצה. ואנחנו כן יכולים! אנחנו יכולים לעזור לעולם! העולם לא יודע לתקשר עם בורא עולם, ואנחנו כן מסוגלים! לנו

הרב שמואל פולק

פעם נכנסתי לחנות גדולה של בעלי חיים... מלא תוכים, אוגרים, דגים, וגם כלבלבים... נכנסתי, ואז המוכר שאל: "כן!!! מה אתה צריך?" - ומשום מה היה לי ברור שהפניה שלו היא אלי! למה?? הרי היו שם המון תוכים חוץ ממני... היו גם המון דגים באקווריום חוץ ממני, המון אוגרים ואפרוחים ויונים וכלבלבים... אז מאיפה היה לי כ"כ ברור שהוא פונה אלי? הרי יש לו פה בעלי חיים שיתכן שאליהם הוא פנה??

נו, תענה אתה!... כי מכל הבעלי חיים שהיו שם אני היחיד שכשיר ומסוגל לתקשר אתו פנים אל פנים! אני פה ה'מדבר' היחיד שמסוגל להבין שפה של 'מדבר'!

על אותו משקל: הקורונה מתפשטת בכ-כ-כ-כ-ל העולם, לאו דווקא בישראל. בעל הבירה מדבר!!! השאלה עם מי?? - נו, עם מי?? עם מי שמסוגל לתקשר איתו! מי שמסוגל להבין שפה של בורא עולם. נו, מי היחיד בעולם שיש לו ראש גדול שמסוגל לתקשר ולהבין שפה של קל מסתתר שמחיה ומהווה את העולם מחוץ לבועה של ה"כוחי ועוצם ידי"? מי היחיד שמבין שפה של

וממילא אנחנו גם היחידים שיש לנו את מערכת יחסים שעלול להיות בה תנודות. ממילא, כשהקב"ה מדבר כנראה שהוא רוצה משהו מאיתנו!!!
דבר ראשון: נבין את זה! נפנים שהקב"ה מדבר! וכעת נוכל להתחיל להתבונן - מה, מה ה' רוצה!...

(גיליון 'האמונה')

יש תורה, יש לנו תקשורת עם בורא עולם, ואם רק נרצה אנחנו יכולים להוציא מידע, להצביע על הנקודה ולהביא גאולה לעולם. אז דבר ראשון, לפני שנצא ונחפש מה ה' רוצה מאיתנו, דבר ראשון נפנים את עצם העניין: ה' מדבר אלינו! ולאו דווקא בגלל שאנחנו הפושעים הגדולים, אלא בגלל שאנחנו היחידים שמבינים את הרבש"ע, היחידים שמסוגלים לתקשר איתו,

על דא ועל הא

אולי הקורונה תאפס את המונח המסולף הזה. אנשים יקנו פחות בגדים ויבזבזו פחות כסף על מותרות. חתונות ייערכו בצמצום, ואנשים יגלו פתאום שאפשר להיכנס לחג בשמחה בלי לחדש את כל המלתחה...

5 נקודות מבט על הקורונה

שכולל תפילה, לימוד, עזרה בבית ומשחק הדדי ללא עימותים. כעת, אנחנו ההורים, יכולים לשמש דוגמא אישית נפלאה לכל הדברים הללו.

4. הקורונה גורמת למחשבה מחודשת על החיים שאנו חיים. הסגר המתוכנן יאפשר לרכוש רק מה שאנחנו צריכים באמת. מה אנחנו צריכים באמת? נראה שכבר שכחנו מזמן. שנות השפע שהעולם לא ידע כמותו, עיוותו לחלוטין את הרגש הזה.

אולי הקורונה תאפס את המונח המסולף הזה. לפני חג הפסח הקרוב, אנשים יקנו פחות בגדים ויבזבזו פחות כסף על מותרות. חתונות ייערכו בצמצום, ואנשים יגלו פתאום, שאפשר להיכנס לחג בשמחה בלי לחדש את כל המלתחה, ואפשר לערוך את הסדר בבית בצניעות, ועדיין להתעלות בלילה הגדול ביותר בשנה. אולי אחרי שכל זה יעבור, בזכות הימים הללו, אנשים יחשבו שוב לפני שהם רוכשים עוד משהו שהם שכנעו את עצמם שהם "צריכים".

5. במשך שנים מחנכים אותנו, מאז גיל ינקות, לשמור על כל פעולה שלנו, על כל מילה שיוצאת מהפה, להילחם ברפלקסים ובטבעים, לפתח נוגדנים נגד הנפש הבהמית, או בהגדרה של האדמו"ר הזקן הרב מלאדי "מוח שליט על הלב".

למלחמה הזו יש פתאום משמעות בימים אלו. הקורונה לא עוברת באוויר. היא עוברת רק בהעברת נוזלים. נתז רוק קטן של חולה קורונה על השולחן נוגע בידו של אדם חף-מכל-חולי, שמגרד באף או מכניס את היד לפיו, והווירוס קפץ לאדם נוסף. אם הנדבק היה מקפיד לשמור על הידיים ולשטוף אותם בסבון אחרי כל אינטראקציה עם אנשים, הוא לא היה נדבק.

אדם שהרגיל את עצמו שכל פעולה שלו מחושבת, ולא נע בהתאם לזרם הרגעי של הרפלקסים, כעת יכול ללמד את עצמו להישמר בקלות יותר.

מרדכי גולדמן

1. ככל הנראה רובנו לא נידבק, אבל החרדה כבר הדביקה את כולנו. באזור שבו אני מתגורר ראיתי ביום שישי אנשים גורפים את המדפים בבולמוס הישרדותי כשמבע מוזר בעיניהם. אם התרחיש האפוקליפטי שרץ במוחם של אותם מרוקני-מדפים יתגשם, אזי בכאוס שיווצר, אגרני המזון יהיו הראשונים שיבזזו על ידי ההמון המורעב, שחלקם אולי יהיו נשאי קורונה. מעבר לעיוורון המוסרי שבהתעלמות מצרכי הזולת, גם מבחינה הגיונית, מדובר במעשה טיפשי.

מעבר לזה, חשוב להדגיש: לא צפוי מחסור במזון, וזאת מסיבה פשוטה, כל דבר שיש לו מניע כלכלי, ישרוד כל עוד הממשלה לא תסגור אותו בכוח. תאגידי המזון ימשיכו לעבוד ללא הפסקה, ויספקו מזון לציבור. הקורונה אינה פוגעת ביבול ובחי, וחומרי הגלם ימשיכו לזרום למפעלים. גם בסין ובדרום קוריאה, באף שלב לא היה בעיה של מחסור במזון.

2. לפי הנתונים שזורמים מהעולם, רובם המוחלט של הנדבקים ישרדו את הקורונה. ההערכות נעות על בין 3.0 אחוזי תמותה ל-4 אחוזי תמותה. למרות שלא הרבה ידוע על הנגיף הזה, מה שידוע בוודאות הוא שהנגיף הזה תוקף בעיקר אנשים מבוגרים ואנשים עם היסטוריה רפואית. האדם הצעיר ביותר באיטליה שמת מהווירוס הוא בן 63. הסיכוי של צעירים למות מהנגיף שווה לסיכויים שלהם לזכות בפיס. אנשים בקבוצת הסיכון לא צריכים להמתין להוראות מפורשות של משרד הבריאות כדי להיזהר ולהישמר שבעתיים.

3. סגירת מוסדות החינוך מאלצת אותנו לעשות משהו שאנחנו בורחים ממנו שנים: להתמודד נכון עם הילדים במשך שעות ארוכות. במשך חיים שלמים אנחנו יכולים לגלגל את המשימה החינוכית על מוסדות החינוך, אבל לא עוד. הקורונה מאלצת אותנו למצוא פתרונות, לייצר סדר יום ערכי לילדים,

הנגיד הסכים ואפשר לאברך להיכנס לפניו לחדרו של מרן זצ"ל למשך "כמה דקות בלבד", אך לתדהמת הכל שהה הלה בפנים שעתיים וחצי! עד שהנגיד כבר לא יכול היה להמתין ונאלץ לעזוב את המקום. כשיצא האברך הביעו לפניו הנוכחים את תרעומתם...

הרוחניות של הקטן שבישראל שווה יותר מכל הון דעלמא - מעשה רב ממרן הגראמ"מ שך זצ"ל

תרעומתם על שהעז לעשות כזאת. אך הלה הצטדק באמרו שלאמיתו של דבר לא נכנס אלא לבקש ברכה על בנו הבחור שעמד לצידו, שעד לפני זמן מה הגה בתורה בהתמדה ובחשק גדול, ולאחרונה נאבד חשקו בתורה, ורצה שהגרא"מ יברכו ששוב יזכה ויתחדש חשקו בתורה. אך להפתעתו, כששמע הגרא"מ במה המדובר, הרצינו פניו והוא נאנת: "אוי וויי וויי, דער בחור האט פארלארן דער חשק התורה, סאיז גאר ניט פשוט, מען דארף אים צוריק מאכן דעם חשקות התורה" (-אוי וויי וויי, הבחור איבד את חשקו בתורה, אין זה דבר פשוט, הבה נחזיר לו את מתיקות התורה), ומיד שאל את הבחור איזו מסכת הוא לומד, וציוה שיביאו ב' גמרות ופתח בלימוד בן שתי שעות ומחצה כדי להחזיר להבחור את החשק בתורה. רואים ממעשה זה מהי חובת מסירות הנפש למען עניני הרוחניים של כל אחד ואחד מישראל, יהיה מי שיהיה, אף בחור קטן בן ארבע עשרה, וגם כשבחוץ עומד נגיד גדול וברצונו להיכנס. כי הרוחניות של הקטן שבישראל ערכה יותר מכל הון דעלמא. (טיב השיחות, פר' פרה)

סיפר הגה"צ רבי אלימלך רבינוביץ שליט"א: שמעתי מאחד הנוכחים בשעת מעשה בביתו של הגאון רבי אלעזר מנחם מן שך זצ"ל, שאחד ממעריציו, נגיד מכובד מטורונטו, שהה לתקופת מה בארץ ישראל לעניני מסחריו, וכשעמד לחזור למעונו בטורונטו רצה להיכנס אליו להיוועץ עמו בעניניו ולהיפרד ממנו. והנה כשהמתין סמוך לחדרו של הגרא"מ זצ"ל, פנה אליו אברך אחד ובקשו שיואל בטובו לתת לו זכות קדימה להיכנס אל הגרא"מ, בהטעימו שהנגיד בוודאי ישהה שם לזמן מרובה בשביל עניניו, והוא אינו זקוק אלא לברכה קצרה ואינו צריך אלא לדקה אחת. הנגיד הסכים ונתן לו זכות קדימה, והלה נכנס עם בנו, בחור צעיר בן ארבע עשרה שנה. אך לתדהמת הנוכחים, לא מיהר האברך לצאת ושהה בקודש פנימה משך שתי שעות ומחצה! הנגיד שאמור היה להיכנס, לא היה ביכולתו להמתין מאחר וחשש פן יאחר את נסיעתו, ובלית ברירה עזב את המקום מבלי להיפרד. הנוכחים במקום זעמו על האברך, כי דימו בדעתם שהיתה זו תרמית, וכבר מתחילה ידע שמדובר בענין הדורש זמן רב, ובצאתו מן הקודש הביעו לפניו

דקה מתוקה - 60 שניות על הדף היומי

מאיזה איסור אמר החזון איש ששיבות פוניבו' וסלובודקה מצילות את תושבי עירם

שבת דף יא

"כל עיר שגגותיה גבוהין מבית הכנסת לסוף הרבה"

שכיון שיש שם הרבה בתי עבודה זרה שגבוהים מבית הכנסת, בין כה וכה אין היכר לבית הכנסת. אך מכל מקום מסיים משנה ברורה ואומר שראוי לכתחלה ליהרר בזה כמה שאפשר כי בגמרא החמירו מאד. החיד"א בס' פני דוד (אות יד) מביא מנימוקי עטרת ראשי

ופסק השו"ע (או"ח סי' קנ"ב) אין בונים בית הכנסת אלא בגבהה של עיר, ומגביהין אותו עד שיהיה גבוה מכל בתי העיר שמשמשים בהם, וגג שהוא משופע ואינו ראוי לתשמיש, משערין עד המקום שהוא ראוי לתשמיש. ואומר המשנה ברורה (סק"ה) ויש מקומות שאין נזהרין בזה. ומביא בשם האחרונים

שבעיר גבוה מכל בתי העיר, די בכך ולא צריך שאף שאר בתי הכנסת יהיו גבוהים מבתי העיר, וכן הביא בחישובי חמד בשם החזון איש לגבי העיר בני ברק ששייכות פונביז' וסלובדקה שהן גבוהות מבתי העיר, מצילות על כל העיר. ומה שבזמננו לא נהגו על זה גם בעיר שכולה יהודים וגם אין בה בתי ע"ז כתב הגרש"ז אויערבאך (הליכות שלמה תפילה פי"ט אות ו) שצריך עיון על מה שמכו ואולי סומכים על כך שבכל מקרה ישנם המגביהים שלא כדון, ויתכן שעדיין יש איסור לבנות את בית הכנסת באופן שלא יהיה גבוה מרוב הגגות וכדברי השפת אמת שהאיסור הוא על רוב הגגות שלא יהיו גבוהים יותר מבית הכנסת, ועדיין אומר הגרש"ז יתכן שגם באופן כזה כדאי למעט עד כמה שאפשר מלבנות ע"י יהודים.

(קב ונקי, משנה ברורה דרשו - ביאורים ומוספים)

אבא מארי זלה"ה, בשם מהר"ם גאלנטי הזקן הרב המוסמך זלה"ה, שפירש את הפסוק 'מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל על פי דין זה שאין להגביה את הבתים יותר מבית הכנסת אך אם גגות הבתים משופעים מותר. (ראה שו"ע או"ח סי' ק"נ סעי' ב) והרי דור המדבר היו בעלי קומה, וגובה המשכן היה 10 אמות, ואחז"ל שמשו רבינו היה גובה 10 אמות, ומסתמא גם הם היו בגובה כזה, וא"כ האהלים שלהם היו גבוהים מהמשכן. אבל כיון שנפסק שאם הגגות של הבתים משופעים, מותר. על זה נאמר "מה טובו אהליך" אוהלים ממש, "משכנותיך" - מהמשכן, זאת אומרת שהיו גבוהים יותר. ואם תאמר מדוע זה נחשב טוב שהאהלים גבוהים. לזה אמר "כנחלים נטיו" שהם משופעים, ולכן מותר, ע"כ.

השפת אמת בסוגייתנו כתב, שכאשר אחד מבתי הכנסת

יומא דהילולא

בלילה חלם ראש הישיבה שמישהו מתגלה אליו בחלום ואומר לו: "אני הוא הרבי ר' אלימלך, למה אתה רוצה להרחיק את נכדי מהישיבה? אבקש אותך נא לא להרחיקו..."

לקט עובדות נפלאות לרגל יומא דהילולא של הרה"ק רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע - כ"א באדר

בילדותי שמעתי מפי חסיד נאמן שסיפר לי שהוא היה באותו מעמד: פעם אחת נסע ה'תפארת שלמה' לליז'ענסק להשתטח על קבר ה'נועם אלימלך' זי"ע, ומידי עברו דרך קראקא אמר לאנשי שלומו בזה הלשון: "אם היה כאן המגיד הגה"ק רבי שלמה קלוגער זצ"ל, היה שואל אותי קושיא עצומה - מדוע על קבר ה'נועם אלימלך' אני נוסע, ועל שאר הקברים של הגאונים הקדושים שמנ"כ בקראקא אין אני הולך.

"אבל התירוץ הוא פשוט: שאפילו עצם אחת לא תמצא כאן מגופם, שכן כל העצמות גלגלו לארץ ישראל, ואחד הוא הבעל 'נועם אלימלך' שהתפלל ופעל את זאת שעצמותיו ישארו על מקומם, כדי שיהיה באפשרות לבוא ולהשתטח על קברו".

וסיים בזה"ל: "וגם עתה אם אנו הולכין על קברו, רואין אנו שהוא עומד על קברו ומעוטף בטלית ותפילין ומתפלל עבור כלל ישראל" ('ארץ צבי' הגש"פ להג"ר יוסף הירש רב בטארנא)

שח כ"ק אדמו"ר מרחמסטריווקא שליט"א: סיפור ששמע מיהודי שהכיר את בעל המעשה. בעיר לוגאנו היה גר הראחובער רב הגה"צ רבי שלמה זלמן פרידמאן זצ"ל (בנו של הגה"ק בעל ה'לקוטי מהרי"ח' זצ"ל), והיה שם יהודי שבנו סטה מדרך היהדות ונתדרדר עד שהגיע לדיוטא התחתונה רח"ל, וממש לא היה לו

הרב החסיד רבי אנשיל ווקסמאן זצ"ל מחשובי אנשי ירושת"ו (חותנו של הגה"ח ר' וועלויל אייזנבאך זצ"ל) פגש פעם אחת את ידידו רבי יענקל ברנשטיין זצ"ל מנהל תלמוד תורה 'חיי עולם' בירושלים (בנו של זצ"ל) כשפניו עצובות.

שאלו רבי אנשיל: מדוע פניך רעים היום? שח לו רבי יענקל מה שמעיק על לבו, כי בתו חלתה חולי קשה והרופאים אין נותנים לה תקוה, ומזה הוא שבור מאד.

אמר לו רבי אנשיל: מדוע הנך מתמהמה, הלא כ"א אדר היום, ואומרים בשם אחיו הרה"ק הרבי ר' זושא זי"ע עה"פ (תהלים קיט קיז) "סעדני ואושעה", שמסעודת מרעים באה הישועה, אם כן בא ונערוך סעודת הילולא לכבודו של הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זי"ע ובודאי תיושע בעז"ה.

רבי יעקב כבר היה לאחר יאוש ולא אבה לשמוע, אך משהפציר בו רבי אנשיל וחזקו ועידדו הסכים לדבריו, והלכו תיכף וקנו לחם והעריג (מצב העוני והדחק לא איפשר אז יותר מזה), וקיבצו כמה אנשים לעריכת ה"סעודה", ואיחלוהו כי בזכות הרה"ק הר"א מליז'ענסק זי"ע תבוא לה רפואה שלימה בקרוב.

כאשר אך חזר רבי יענקל מבית המדרש הביתה, נכח לראות שבתו מתחזקת אט אט, וכעבור כמה ימים נתרפאה כליל והאריכה ימים בטוב בתוך כלל ישראל. (נעם בקודש)

סיפר כ"ק האדמו"ר מטאלנא-אשדוד שליט"א ששמע מכ"ק הגה"צ גאב"ד מאקאווא שליט"א: היה בחור נכד הרבי ר' אלימלך ז"ע שלמד בישיבה של בחורים שחלשים קצת בתורה ומצות, והבחור הזה היה חלש מאד מאד ברוחניותו מכל הבחינות, עד שכבר החליטו בישיבה שצריכים להרחיקו מן הישיבה כי יכול להזיק לאחרים.

בלילה חלם ראש הישיבה שמישהו מתגלה אליו בחלום ואומר לו: אני הוא הרבי ר' אלימלך, למה אתה רוצה להרחיק את נכדי מהישיבה, אבקש אותך נא לא להרחיקו...

כשהתעורר בבוקר משנתו חשב בתחילה לא להתייחס לחלום, אבל אח"כ חשב שבכ"ז ינסה לראות אולי יש כן דברים בגו, על כן החליט לקרוא להבחור הנ"ל ולשאלו אם יודע משהו מייחוס משפחתו (כי הגיע מבית מודרני שלא הורגלו לדבר מיחוס של בנש"ק). כמובן שלא רצה לשאלו מיד אם הוא נכד הרר"א, רק רצה לשואלו באופן כללי אם יודע על איזה יחוס שמשפחתו משתייכת לשם.

כשהגיע לישיבה שלח לקרוא את הבחור הנ"ל, ושאלו האם יודע הוא משהו מיחוס משפחתו, ומיד ענה: כן, אנחנו מצאצאי הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק. מיד אמר לו ראש הישיבה, שיידע שכבר הסכימו בהנהלת הישיבה להרחיקו מחמת מעשיו, אך זקנו הרבי ר' אלימלך נתגלה אליו בחלום ובקשו שלא ירחיקו. והבחור נשאר בישיבה וכמובן שהיטיב את מעשיו וגדל בן תורה וירא שמים.

(מתוך גיליון 'דברי תורה' - בעלזא)

שום שייכות עם יהדות, והגיע האב השבור לחלות פני הגה"צ הנ"ל לבקש על בנו שיחזור לכור מחצבתו מקור הקדושה.

היות שלבנו זה היה כלי רכב, ע"כ ביקש הראחובער רב מהאב שיבקש מבנו שיסיעו ברכבו לליז'ענסק (משוויץ עד הציון של הנוע"א בליז'ענסק אפשר לנסוע ברכב, ואורך הדרך הוא כ"ב שעות), בהבטיחו לו שלא יתערב לו כלל בעניניו בדרכו, ורק יסיעו לשם. כשמוע הבן בקשת הרב הסכים להסיעו לליז'ענסק, וכך הוה, שלא התערב לו כלל בעניניו, ורק כשהגיעו לליז'ענסק ביקשו הראחובער רב: "מכיון שכעת נכנס אני לציון לומר שם כל ספר התהלים, ואיני רוצה להתערב בעסקיך, אך בקשה קטנה לי אליך, שאם אתה כבר נמצא כאן הכנס נא לומר קאפיטל תהלים אחד, ואח"כ תוכל לילך לעניניך".

והסכים הלה לבקשתו ונכנס לציון, וכשהתחיל לומר קאפיטל אחד, נפתח סגור לבו ופרץ בבכיה, ומעין דמעות ניגר מעיניו, ואמר עוד אחד ויותר, עד שחזר בתשובה שלימה ויצא משם בעל תשובה גמור, והוא היום מה'שיינע אידן' בשוויץ.

סיפרתי פעם סיפור זה בליז'ענסק בליל שבת, ואחר הסעודה ניגש אלי יהודי באומרו: הלא סיפרת סיפור מלפני כמה שנים, אני אספר לך מעשה שהיה לפני שנה, שבחור מאמריקה סר מהדרך עד כדי כך שלא רצה לעבוד אצל יהודים, רק אצל גויים, ובקושי פעלו אצלו בתחנונים שלפחות יעבוד אצל יהודים. לפני שנה הגיע הבחור לליז'ענסק, והיום הוא יושב בארץ ישראל על התורה מהיום ועד הלילה בהתמדה כבירה. (מילין קדישין).

יומא דהילולא

ליל ההילולא כבר פרש את כנפיו, גם הסוכן המוכשר כבר הרים ידיו, לצערי, אין שום ביטול, לא נראה שהשנה תגיעו לליזענסק ביום ההילולא...

לא נסעתי לליזענסק ונושעת!

וכאב צורב.

חודשי תכנון לנסיעה לציונו הק' של רבי אלימלך מליזענסק ביומא דהילולא נדמו עכשיו כלוועגים לרש. רק בימים האחרונים הצליחו לסדר פרטים טכניים לצורך הנסיעה המיוחלת. צילום הדרכון מונח אצל סוכן הנסיעות כבר כמה ימים, בניסיון למצוא כרטיס מתאים...

ליל ההילולא כבר פרש את כנפיו, גם הסוכן המוכשר כבר הרים ידיו, לצערי, אין שום ביטול, לא נראה שהשנה תגיעו לליזענסק ביום ההילולא.

מה עושים? רחשה השאלה בדירה הקטנה והנקייה. היא כבר

הרב שלום הרשלר

מהשמים התגלגל ורבים שהורגלו לזכות להשתטח על הציון הקדוש בליזענסק ביום הגדול, השנה לא יזכו לכך. על כן, נביא סיפור אמתי שהתרחש בשנים האחרונות ממש, כפי שסיפר בעל המעשה עצמו בהודיה ובשבח להשם יתברך.

שבועות וחודשים לחשו וחשבו על הרעיון. אך ממש קרוב לרגע האמת, הרגישו כאילו הישועה בורח להם מהידיים.

שנים מחכים הם ומצפים לזכות לחבוק בן משלהם, אך לצערם שרק הלך וגבר, לא היה גבול. כל הרופאים והיועצים לצד כל הניסיונות השונים רק גרם והביא להם שוב ושוב מפח נפש

עד שנה ייושע בבן זכר ייקרא שמו ע"ש הצדיק רבי אלימלך. בחודש טבת שלאחריה זכה להכניס את בנו בכורו בבריתו של אברהם אבינו; וייקרא שמו בישראל אלימלך שכפי שקיבל עצמו מריחוק מקום והתקשרות קרובה. לשנה האחרת, בין רבבות אלפי ישראל שהגיעו להילולת הרבי אלימלך בליזנעסק עמד הוא והודה בשמחה ובטוב לבב על הישועה שנפקד בדבר ישועה ורחמים, בזכות ובכוחו הגדול של הצדיק רבי אלימלך...

לשליחת תגובות לכותב המאמר,
כתבו ל: a0533185209@gmail.com

לקחה חופש מהעבודה, והוא, נפשו יצאה כבר להתרפק ולהשתפך בתפילה לזכות כבר בקרוב לישועה.

ואז נזכר בדברי הצדיקים על הקשר של הילולת רבי אלימלך להילולת הרשב"י (שאגב, שניהם חלים בכל שנה באותו יום בשבוע יחד עם הילולת האור החיים הק' ומרן האדמו"ר מבעלא זי"ע), וכך צץ לו הרעיון ההזוי.

למחרת, אחר שעות נסיעה עמדו שניהם במירון והשתפכו באמירת התהילים, אחר למד קטעים בספר הקדוש 'נועם אלימלך' כפי שמובא בספר הקדוש 'מאור עיניים' שהלימוד בספר הצדיק, זה ההשטחות האמתית...

אחר, בלב רוגש ומצפה נעמדו וקבלו על עצמם בלי נדר שבאם

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* שידורים חוזרים מאירועי סיומי הש"ס של 'דרשו'

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

* חדש! קבלו תזכורת יומית ללימוד הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

להתקשר לתורה מסביב לשעון

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב **מאיר שפרוכר** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית
שלוחה 2/2

הרב **אליהו אורנשטיין** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית
שלוחה 2/1

הרב **אפרים סגל** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש
שלוחה 2/3-4

הרב **אריה זילברשטיין** שליט"א
הדף היומי בהלכה • עברית
שלוחה 1

הרב **יצחק לובינשטיין** שליט"א
הדף היומי בבלי • אנגלית
שלוחה 2/6

הרב **מרדכי שלמה פריינד** שליט"א
הדף היומי בהלכה • אידיש
שלוחה 1/3/1

שידורים חוזרים
ממעמדי סיום הש"ס
ומאירועי דרשו
שלוחה 5

הר"ר **יחיאל גולדברג** הי"ד
הפותח בכל יום - באידיש
שלוחה 3/2

הר"ר **אברהם פוקס** הי"ד
הפותח בכל יום - המייל היומי של דרשו
שלוחה 3/1

הר"ר **שלום יכנס ואברהם פוקס** הי"ד
לקראת שבת מלכתא
סיפורים ופנינים מפרשת השבוע
שלוחה 7

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

האם מותר לאכול בפסח מצה שנילושה במי פירות?

ואף אם הבצק נאפה מיד לאחר הלישה, אסור לאוכלו בפסח. ולצורך זקן וחולה - במקרה שנאפה מיד לאחר הלישה, ניתן להקל; ובמקרה שלא נאפה מיד, אלא שהה זמן מה, כדין בצק שנילוש במים שכל שלא שהה 'שיעור מיל' (18 דקות) אינו מחמיץ - נחלקו הפוסקים אם ניתן להקל.

[שו"ע תסב, ד, ומשנ"ב טו ריח; ביאורים ומוספים דרשו, 19 ו'22]

מנהג בני אשכנז שלא לאכול בפסח מצה שנילושה במי פירות; ולמרות שלעיקר ההלכה אנו נוקטים שמי פירות (ללא מים) אינם מחמיצים את הבצק, החמירו בדבר מפני שיש החולקים וסוברים שמי פירות מחמיצים, ויתרה מזו - שחימוצו של בצק שנילוש במי פירות מהיר משל בצק שנילוש במים.

בצק שנילוש בשמן קנולה - האם הוכשר לקבל טומאה?

שהרי כולנו טמאים בטומאת מת, וה'חלה' המופרשת ממנו טמאה אף היא; אולם אם נילוש במשקה אחר, כגון בביצים, או בשמן קנולה, והחיטה והקמח לא באו במגע עם מים משעת הקצירה עד להפרשת החלה - ה'חלה' המופרשת מבצק זה טהורה. וראה להלן.

[משנ"ב תסב, כ; ביאורים ומוספים דרשו, 10]

'שבעה משקים', שראשי התיבות שלהם הם 'יד שחט דם'; והם: יין, דבש דבורים, שמן זית, חלב, טל, דם ומים - מכשירים מאכלים לטומאה; דהיינו, כל אוכל הראוי לקבל טומאת אוכלים, אינו נטמא אלא אם כן נרטב תחילה באחד משבעה משקים אלו. ולפיכך, בצק הנילוש באחד ממשקים אלו, או שהקמח בא עמו במגע קודם לכן, נטמא כבר במגעו הראשון עם יד האדם,

מאיזה בצק אסור לכתחילה להכין כמות המחייבת בהפרשת חלה?

לאבד בידיים חלה טהורה. וטעם נוסף לדין זה - שהפוסקים נחלקו אם בכלל יש חובה להפריש חלה מבצק הנילוש במי פירות בלבד, ואם ילוש בכמות המחייבת, הריהו 'מכניס עצמו' לספק של חיוב ברכה על ההפרשה, ולכתחילה אין זה ראוי להיכנס לספק כזה.

[שו"ע תסב, ו, משנ"ב כ, ושעה"צ כז]

בהמשך לאמור: בצק שנילוש במי פירות בלבד, באופן שאינו נטמא ב'טומאת אוכלים', אשר 'חלה' המופרשת ממנו טהורה - אסור לכתחילה להכין ממנו כמות המחייבת בהפרשת חלה, משום שאסור לכהן לאוכלה, מפני שכולנו טמאים בטומאת מת, וטמא אסור באכילת חלה; ומאידך, אסור לשורפה, מפני שאסור

* מים המתערבים ביין בתוך שלושה ימים לדריכת הענבים בגת, הופכים בתום התסיסה הראשונית של שלושת הימים ליין. ולכן, יין שהתערבו בו מים בתוך שלושה ימים לדריכה, מותר ללוש בו בצק למצות לאחר תום התסיסה הראשונית, כיון שהמים המעורבים בו אינם מחמיצים את הבצק.

* באיסורי יין נסך ו'סתם יינם', דהיינו סתם יין של גויים, ישנו דין מיוחד הנקרא 'ניצוק', שפירושו: קילוח זקוף מלמעלה למטה, שנחשב כחיבור. ולדוגמה: חבית של יין כשר, שפתחו את הברז הקבוע בה, והיין מקלח דרכה לתוך כלי שבתוכו יין נסך, היין שבחבית נחשב כמעורב ביין נסך, ונאסר.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

כיצד יתכן שתערובת מסוימת אסורה באכילה רק לאדם אחד?

ומי שעבר וביטל איסור בתערובת באופן האסור - אסור לו להנות מביטול זה. וכן מי שביטלו עבורו איסור בתערובת - אסור לו להנות מהביטול; ונחלקו הפוסקים בנוגע למי שביטלו עבורו איסור בתערובת ללא ידיעתו - אם הוא רשאי להנות מהביטול. ולבני ביתו של המבטל, או זה שביטלו עבורו, אסור לכל הדעות להנות מהתערובת גם כשנעשה ללא ידיעתם.

אסור לבטל איסור בתערובת בכוונה. ובאיסור דאורייתא, כגון חמץ בפסח - אף אם האיסור כבר נמצא בתערובת, אלא שאינו בטל בה, אסור להוסיף על התערובת כדי שתגיע למידה שבה היא מבטלת את האיסור. אולם באיסור דרבנן, כגון חמץ שעבר עליו הפסח - אם האיסור כבר נמצא בתערובת, לדעת השולחן ערוך מותר להוסיף עליה כדי לבטלו בתוכה, ולדעת הרמ"א אסור.

[משנ"ב תמו, קג-קד; ביאורים ומוספים דרשו, 151-152]

הלוח היומי

כ"א באדר | ר' אלימלך ב"ר אליעזר ליפא וייסבלום זצ"ל, מליז'נסק, ב' נועם אלימלך

נס פורים קאסאלי-איטליה על שניצלו ביום זה (בשנת ק"צ) מגזירת שמד.

יארצייט:

- תצ"ג: ר' אברהם בן שלמה אבן מוסא זצ"ל, ב' מנחת סוטה.
- תקמ"ז: ר' אלימלך ב"ר אליעזר ליפא וייסבלום זצ"ל, מליז'נסק, ב' נועם אלימלך.
- תקמ"ט: ר' יוסף ב"ר אברהם בלוך זצ"ל, ב' גנזי יוסף.
- תרנ"ז: ר' יצחק אלחנן ב"ר ישראל איסר ספקטור זצ"ל, אב"ד קובנא וב' באר יצחק.
- תש"ג: ר' אברהם דובער ב"ר זלמן סנדר כהנא-שפירא הי"ד, מקובנא, ב' דבר אברהם.
- תש"ג: ר' ישעיה ב"ר משה פירסט זצ"ל, אב"ד שיף-שוהל וב' חזון ישעיה.

מעשה באשה ששמעה נערות מדברות בגנות אחת מחברותיהן שהתארסה. פנתה אליהן ואמרה: "אני מודה לכן על הדברים, החתן הוא בני ואני הולכת לשכנע אותו לעזוב את השידוך"...

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

ללמד זכות: אם בא אחד להתלונן על מה שפלוני עשה נגדו, והוא מכיר במספר שאם יאזין לו יוכל להרגיעו וכך הוא לא ימשיך לספר זאת, מותר לו לשמוע, וכמובן, לא להאמין אלא רק לחוש. בביאורים ומוספים מביאים, כי גם אם על ידי הקשבתו יצליח להרגיעו רק במקצת, וכגון שחשב לפרסם זאת ברבים, ועכשיו אחרי ששמע אותו, לא יפרסם ברבים אלא רק לכמה מחבריו, כתב הגר"ש דבליצקי (קב ונקי תשס"ו) שדברי ה'חפץ חיים' נאמרו גם באופנים אלו כיון שסוף סוף יש תועלת בכך.

דוגמה מעניינת לשמיעת לשון הרע עם תועלת מהסוג האמור, מביאים בביאורים ומוספים בשם הגר"י זילברשטיין (חשוקי חמד בכורות כא, ב), שסיפר מעשה שהיה באשה שישיבה באוטובוס ושמעה שתי בנות המדברות לשון הרע על אחת מחברותיהן שהתארסה אמש, ודיברו כמה מסכן הוא החתן שהתארס איתה וכו'. פנתה אליהן האשה ואמרה: "אני מאד מודה לכן על הדברים, החתן הוא בני, ואני הולכת לספר לו את הדברים, ואשכנע אותו לעזוב את השידוך"..." הבנות נבהלו מתוצאת דיבורם ופרצו בבכי מר, וניסו לומר עד כמה הגזימו ושאינן אמת בדבריהם. ואז אמרה להן: "דעו לכן שהחתן אינו בני, וכל כונתי היתה ללמדכן עד כמה חמור איסור לשון הרע ועד כמה יכול הוא להזיק". והביא שם, שכיון ששמעה האשה את הדברים בשביל שתוכל אח"כ להוכיח את הבנות, היה מותר לה להמשיך ולשמוע, וכן לא היתה צריכה להפסיקם קודם.

בסעיפים הנלמדים היום נותן ה'חפץ חיים' מעין מדריך מעשי כיצד להינצל משמיעת וקבלת לשון הרע: אם בא אליו אדם ורוצה לספר לו על חברו, ישאלנו תחילה: האם הענין הזה יהיה נוגע לי על להבא? או שאוכל לתקן הדבר בתוכחה וכדומה? אם התשובה חיובית, מותר לו לשמוע, אך לא להאמין אלא רק לחוש. אולם אם הוא מבין מתשובתו של הלה כי לא תהיה לו כל תועלת מהשמיעה, או שהוא מבין כי אין בסיפוריו אמת והם רק דברי חירופין וגידופין בעלמא, אסור לו אפילו לשמוע.

מוסיף ה'חפץ חיים', כי לפעמים אפילו מצוה לשמוע, וכגון, שעל ידי שישמע את הענין בשלמות יוכל להראות למספר והשומעים שהמעשה לא היה כך, וכיוצא בזה שאר ענייני זכות. בהגה"ה כותב ה'חפץ חיים' עוד, כי ענין זה הוא עצה למי שנכשל באיסור שמיעת לשון הרע, שמיד יחפש עליו בכל כחותיו זכות בפני המספר, וישתדל להוציא מה שיש בלבו עליו, ועל ידי זה יתקן את האיסור למפרע. [כלומר, את איסור שמיעת לשון הרע, שהרי הוברר למפרע שעל ידי ששמע הוציא מלבו של המספר את הגנות ומונע ממנו להמשיך ולהיכשל]. אמנם, אם הוא מכיר את רוע טבעו של המספר, שכל מה שיכריעהו לכף זכות הוא יגנהו יותר, בוודאי עדיף שישתוק, ורק אחרי שהמספר ילך מצוה שיסביר לפני שאר השומעים את כל הענין לזכות וישתדל להוציא מלבם הגנות.

ואופן נוסף שבו מותר לשמוע לשון הרע, ואפילו אם לא יוכל

יארציית הרה"ק רבי אלימלך ב"ר אליעזר ליפמן וויסבלום מליז'נסק - בעל ה"נועם אלימלך"

הרה"ק רבי אלימלך מליזנסק אמר: על ידי שמספרים בטובות ובנפלאות שעשה כבר השי"ת, על ידי זה נמשך ונתוסף נפלאות וטובות יותר גדולים.

(אור אלימלך - אות צח)

נשתדל להתבונן לעיתים קרובות בטובות שה' משפיע עלינו ולהודות לו על כך, ונוכה שה' ישפיע עלינו שפע של טובות גדולות יותר